

v tomto sporu nelze s účinkem právní moci proti Rudolfu L-ovi určit, zda sporné částky kupní ceny žalobkyni skutečně po právu příslušely, nezáleží. Jeť soud oprávněn, by ve sporu řešil všechny sporné otázky, jež třeba jen jako otázky prejudiciální tvoří základ jeho rozhodnutí. Soud může sice za určitých předpokladů (§ 190 c. ř. s.) spor přerušiti, by vyčkal výsledek jiného sporu, který může míti pro jeho rozhodnutí význam předurčující, není však oprávněn, by odkazoval strany, by zahájily spor za tím účelem, by v něm určité prejudiciální otázky předem byly vyřešeny, neboť tento úkol spadá do oboru jeho vlastní působnosti.

Čís. 6753.

Na advokátovi může se klient domáhati s úspěchem náhrady škody z důvodu, že nepodal včas opravného prostředku, pouze tehdy, prokáže-li, že by se byl opravný prostředek setkal s naprostým výsledkem.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1927, Rv I 1214/26.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném advokátu náhrady škody, ježto nepodal včas odvolání do rozsudku, jímž byla její žaloba zamítnuta. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalobkyně napadá rozsudek odvolacího soudu z dovolacího důvodu Šu 503 č. 4 c. ř. s. Žalobu o náhradu škody opírá o to, že prý žalovaný zavinil nepříznivý výsledek sporu proti poštovnímu dobročinnému spolku V. o vyplacení podpory ve výši 4.000 Kč. Zavinění to prý spočívá v tom, že rozsudek v této věci vyneseny se u žalovaného ztratil a lhůta ku podání opravných prostředků nebyla poznamenána, takže rozsudek nebyl vůbec napaden. Případně dovodily nižší soudy, že v opomenutí podání odvolání jest ve smyslu Šu 1313 a) obč. zák. spatřovati zavinění žalovaného podle §§ 1297, 1299 obč. zák. Chtěla-li se však žalobkyně domáhati svého nároku na náhradu škody s úspěchem, náleželo jí, by dokázala kromě zavinění též příčinnou souvislost zavinění a nastalou škodu. V tomto směru bylo však uvážiti, že žalobkyně vzhledem k tomu, že svou žalobu zakládá na tom, že žalovaný opomenul podati přikázané mu odvolání proti rozsudku okresního soudu ze dne 19. listopadu 1924, měla též dokázati, že by žalovaný, kdyby byl odvolání podal, byl docílil úspěšného výsledku jejího sporu, tudíž že by odvolání bylo bývalo spojeno s naprostým výsledkem. Tohoto důkazu však žalobkyně neprovedla.

Čís. 6754.

Závazek spoludlužníků není v zásadě solidárním.

Čl. 280 obch. zák. stanoví solidární závaznost toliko tehdy, když dvě osoby vzaly společně na sebe závazek proti osobě třetí ve smlouvě, jež

jest obchodem na jejich straně, tudíž na straně každé z nich, u všech a nikoliv jen na straně některé z nich.

Je-li smlouva obchodem jen na straně jedné nebo některých z nich, ručí ta nebo ty, na jejichž straně jest právě obchodem, solidárně, ostatní však jen podle počtu hlav.

Solidárnost zažalovaného nároku dlužno opodstatniti skutkovými okolnostmi v žalobě.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1927, Rv I 1307/26.)

Žalobce sprostředkoval prodej hostince, náležejícího Václavu F-ovi, Marii F-ové a Anně F-ové, a domáhal se zaplacení provise solidárně na všech třech prodatelích. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. V odvolání napadali žalovaní pouze solidárnost závazku. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud změnil rozsudky obou nižších soudů potud, že vyloučil z rozsudečného výroku solidárnost platebního závazku žalovaných.

D ů v o d y:

Odvolací soud odůvodňuje výrok o solidárnosti závazku žalovaných k zaplacení sprostředkovací provise ohledně Václava F-a tím, že týž jako hostinský a řezník je obchodníkem podle čl. 4 a 271 čís. 1 obch. zák., takže, — jelikož pro smlouvu o sprostředkování kupu nebo prodeje nemovitostí neplatí předpis čl. 275 obch. zák., podle něhož smlouvy o nemovitostech nejsou obchody, — za provisi se žalobcem ujednanou ručí solidárně, ohledně žalovaných Marie a Anny F-ové pak tím, že tyto, přistouпивše prý ke smlouvě, sjednané mezi žalobcem a Václavem F-em tím, že jako spolumajitelé prodávaného domu s inventářem použily žalobce jako sprostředkovatele, staly se takto podle §§ 1344 a 1347 obč. zák. spolu s Václavem F-em spoludlužníky a ručí proto s ním, který ručí za celý dluh rukou nerozdílnou, jak podle plné moci žalobci mlčky udělené, tak i podle čl. 280 obch. zák. též rukou nerozdílnou. Odvolací soud buduje tedy svůj úsudek o solidárnosti zažalovaného závazku na předpokladu, že Václav F. jest hostinským a řezníkem a proto obchodníkem podle čl. 4 a 271 čís. 1 obch. zák. Než odvolací soud prohlašuje Václava F-a za hostinského, ačkoliv v řízení první stolice nebylo ani tvrzeno ani zjištěno, že a jak tyto živnosti provozuje; v žalobě obsažené označení Václava F-a a jeho manželky Marie F-ové jako »hostinští« je však příliš neurčité a povšechné, aby dovolovalo úsudek o tom, kdo z obou vlastně je hostinským a řezníkem a zda provozuje živnost tak, aby mohl býti pokládán za obchodníka. Právem vytýká proto dovolání v tomto směru odvolacímu rozsudku rozpor se spisy podle §u 503 čís. 3 c. ř. s. Co se pak týče závazku žalovaných Marie a Anny F-ových dlužno dovolání přisvědčiti v tom, že odvolací soud posoudil věc mylně po

právní stránce (§ 503 čis. 4 c. ř. s.). Nelze především z vývodů rozsudku vyčísti, z čeho odvolací soud usuzuje, že žalované použily žalobce jako sprostředkovatele. Skutkového zjištění pro to v něm není. Z okolnosti, že podepsaly spolu s Václavem F-em mezitímní kupní smlouvu žalobcem sprostředkovanou, nelze to vyvoditi, neboť mohly ji podepsati, nevědouce snad ani, zda a kým byla sprostředkována, a mohly využítovati výsledků žalobcovy sprostředkovatelské činnosti — třeba jen Václavem F-em zjednané — pro sebe, nepřistoupivše k smlouvě, již byla zjednána. Ale i když je nutno, pro znění dovolacího návrhu tyto otázky pomínouti mlčením a odvolacímu soudu dáti proto za pravdu v tom, že i žalované se tak staly spoludlužníky podle §§ 1344 a 1347 obč. zák., není tím založen ještě jejich závazek k ruce společné a nerozdílné. Podle §§ 1344 a 1347 obč. zák. je posuzovati právní následky utvrzení cizích práv závazkem třetí osoby jako spoludlužníka podle předpisů daných v hlavě o smlouvách vůbec (§§ 888—896). Z těchto však neplyne, že by závazek spoludlužníků byl zásadně solidární. Naopak, z §u 889 jde, že kromě případů ustanovených v zákoně a kromě výslovného ujednání ručí spoludlužníci jen podle hlav. Výslovného ujednání tu není ani podle názoru odvolacího soudu, nýbrž jde tu podle něho o solidární závazek ze zákona podle čl. 280 obch. zák. Než článek ten stanoví toliko tehdy solidární závaznost, když dvě osoby vzaly společně na sebe závazek proti osobě třetí ve smlouvě, jež je obchodem na její straně, tudíž na straně každého z nich, u všech, a nikoli jen na straně některého z nich. Tehdy, když je smlouva obchodem jen na straně jednoho nebo některého z nich, ručí ovšem ten nebo ti, na jejichž straně je právě obchodem, solidárně, ostatní však jen podle počtu hlav (srov. Staub-Pisko komentář k obch. zák. II. svaz. str. 50 a tam uvedená rozhodnutí). V souzeném případě ručily by tudíž žalované Marie a Anna F-ovy podle čl. 280 obch. zák. solidárně jen tehdy, kdyby bylo jisto, že smlouva se žalobcem byla i na jejich straně — u každé z nich — obchodem, co v rozsudku není zjištěno. Než zjištění toho, jakož i zjištění, zda Václav F. je obchodníkem podle čl. 4 obch. zák., není vůbec třeba pro správné řešení sporu. Podle §u 226 c. ř. s. má žaloba obsahovati určitou žádost, má skutkové okolnosti, na kterých žalobcův nárok ve věcech hlavních a vedlejších se zakládá po jednotlivu, krátce a úplně udati a rovněž tak průvodní prostředky označiti, jichž žalobce zamýšlí užití k průkazu svého tvrzení o skutkových okolnostech. Z toho plyne, že žalobní žádost jest jako neopodstatněnou zamítnouti, nebyly-li žalobcem udány skutkové okolnosti, jež by žalobní nárok opodstatňovaly. Bylo tedy věcí žalobce, by v žalobě anebo aspoň pozdějším přípravným spisem nebo ústním přednesem při ústním líčení i solidárnost zažalovaného závazku doložil skutkovými okolnostmi a po případě nabízel o nich důkazy. V žalobě uvedené označení žalovaných Václava F-a a jeho manželky Marie F-ové jako »hostinští« nestačí, jak již uvedeno, k odůvodnění solidárnosti zažalovaného nároku, jiných skutečností však žalobce v určeném směru vůbec neudal, ač neoprávněnost solidárnosti závazku žalovanou stranou byla výslovně namítána. Bylo proto žalobu, pokud uplatňuje solidárnost zažalovaného závazku, zamítnouti.